

400m²

design by
PITSOU KEDEM ARCHITECTS
design team
PITSOU KEDEM, HILA SELA
in charge architect
HILA SELA
styling for photography
ETI BUSKILA

text PITSOU KEDEM ARCHITECTS
photos AMIT GERON

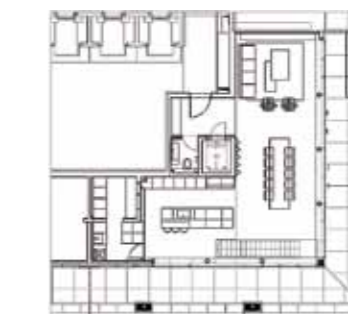
FOURPLEX PENTHOUSE

The apartment derived from the union of four consecutive corner apartments and their transfiguration into a large, unified living environment within a building in the Tsamert Complex in Tel Aviv. The arrangement of the four storey penthouse was based on the simplicity of the interior design and consists of two main levels accommodating the communal spaces, with two additional levels between them, housing the private spaces.

Το διαμέρισμα προέκυψε από την ένωση τεσσάρων γωνιακών διαμερισμάτων και τη μετατροπή τους σε ένα ενιαίο, ευρύχωρο περιβάλλον διαβίωσης, σε κτίριο του συγκροτήματος Tsamert Complex, στο Τελ Αβίβ. Η εσωτερική διαρρύθμιση του τετραώροφου ρετιρέ βασίστηκε στην καθαρότητα του εσωτερικού σχεδιασμού και αποτελείται από δύο κύρια επίπεδα που περιλαμβάνουν τους κοινόχρηστους χώρους, με άλλα δύο επίπεδα ανάμεσά τους, που εμπεριέχουν τους ιδιωτικούς.

Η είσοδος του διαμερίσματος βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο, το οποίο περιλαμβάνει μεγάλο καθιστικό, κουζίνα και τραπεζαρία και περικλείεται από περιμετρικό ημιυπαίθριο. Κατά τον ίδιο τρόπο, το υψηλότερο επίπεδο διαρρυθμίζεται ως ημιυπαίθριος χώρος διαβίωσης με κουζίνα, λουτρό και ένα ευρύχωρο καθιστικό που εκτονώνεται στην εξωτερική πισίνα.

The apartment's entrance is located at the lower level which comprises of a large sitting area, kitchen and dining area and is surrounded by a balcony. In the same way, the top level is designed as a semi-open living area with a kitchen, bathrooms and a large sitting area opening out to the external swimming pool.

Ως αποτέλεσμα, τα δυο διαφορετικά, ξεχωριστά επίπεδα εξυπηρετούν διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, καθώς και τη διαδραστικότητα μεταξύ των ιδιοκτητών και των καλεσμένων τους. Στα δύο ενδιάμεσα επίπεδα βρίσκονται τα υπνοδωμάτια και κάποιοι χώροι εργασίας, που επίσης εκτονώνονται σε δικούς τους ημιυπαίθριους.

As a result, the two different, separate levels cater to a range of social activities, as well as the interaction between the owners and their guests. The two intermediate levels house the bedrooms and some work areas that also have their own, private outside spaces.

Η σύνδεση μεταξύ των επιπέδων γίνεται με κλίμακες και ανελκυστήρες, σχεδιασμένα σαν ένα μονοπάτι που βλέπει στο εσωτερικό αίθριο και ακολουθεί τη σχεδιαστική διαφοροποίηση του εσωτερικού και τις υψομετρικές διακυμάνσεις του.

Η εσωτερική τοιχοποιία, τα δάπεδα και η οροφή ενσωματώνονται σε αυτήν τη ρυθμική

εναλλαγή, ως διαφορετικές πλευρές του ίδιου πρίσματος, μέσα σε ένα - φαινομενικά χωρίς βαρύτητα - χώρο, που απαρτίζεται από patchwork λευκού και σκιάς, ένα μωσαϊκό καθαρά συγκεκριμένων γραμμών, που θυμίζει αναρριχητικό φυτό σε διάφανο καφασωτό.

The connection between the levels is via stairways and lifts, designed as a pathway facing the interior atrium and follows the seemingly ever-changing interior design and its contour fluctuations. The internal walls, floors and ceiling are enveloped in this rhythmical alteration as different facets of the same prism, into a deceptive and gravity free space composed of patches of white and shade, a mosaic of clearly defined lines, like a plant creeping up a clear trellis.

Έμφαση δίνεται στο εσωτερικό περίβλημα του διαμερίσματος με το λευκό χρώμα των πάνελ να ξεφεύγει από τα ουδέτερα όριά του και αυτά να δίνουν στο μονολιθικό χώρο την αίσθηση του γλυπτού.

Έτσι, η ανάγκη για περαιτέρω διακοσμητικά στοιχεία εξαλείφεται, με εξαίρεση το φως. Μεγάλου πλάτους ορθογώνιοι γυάλινοι τοίχοι αντανακλούν μυριάδες ακτίνες φυσικού φωτός, διαφορετικής φωτεινότητας, εντείνοντας την τοπογραφία του λευκού.

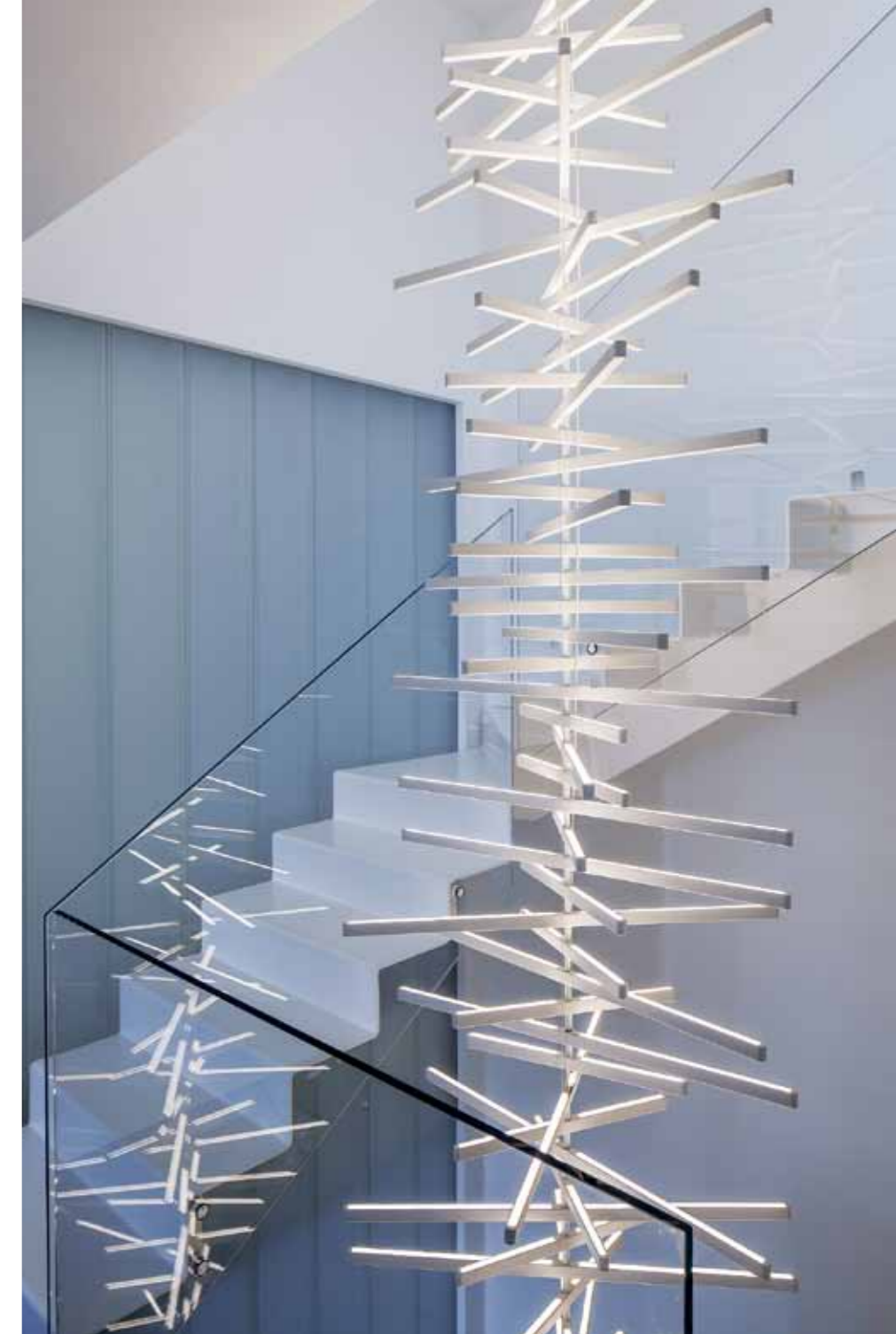
Emphasis is given to the internal shell of the apartment with the white colour of the panels escaping its neutral boundaries, evoking a sense of sculpture in the monolithic space. Thus, the need for any additional decorative elements, other than lighting, is nullified. Wide, orthogonal glass walls reflect myriad rays of light of varied brightness, intensifying the white topography.

Πλάι τους, ένας γραμμικός τοίχος από ημιδιαφανές γυαλί προσδιορίζει το χώρο, λειτουργώντας όπως τα παραδοσιακά ιαπωνικά διαχωριστικά από ριζόχαρτο, χωρίς να διασπά το χωρικό σύνολο.

Η χρήση της γυάλινης επιφάνειας προσθέτει επίσης μια επιπλέον δυναμική στο λευκό του χώρου, που δημιουργείται

με την κίνηση των ανθρώπων και με τους χώρους εργασίας και τα καθιστικά, που είναι τοποθετημένα σαν βεράντες-παρατηρητήρια, με θέα στο εσωτερικό αίθριο, παράλληλα με τις κλίμακες.

Next to them, a linear wall of translucent glass distinguishes the space, like traditional Japanese rice paper room dividers, without severing the spatial totality.

The use of glass surface further adds an extra dynamic to the whiteness of the space, created by the circulation of people and with the work and sitting areas, aligned as terraces-observatories facing the internal atrium, in parallel to the stairways.

Η προσεκτική επιλογή υλικών και αποχρώσεων είναι εμφανής στα δάπεδα και την επίπλωση με τη σοβαρή, βαθιά μονοχρωμία που εκπλήσσει το χρήστη καθώς περιβάλλει τη λαμπρότητα και το φως. Παρ' όλο που το διαμέρισμα είναι εκτεθειμένο σχεδόν σε όλες τις πλευρές του, ο τρόπος με τον οποίο το εξωτερικό αστικό περιβάλλον εισέρχεται στο εσωτερικό γίνεται οργανικά και με μέτρο, χωρίς να απειλεί την ηρεμία του χρήστη. ■

The careful selection of materials and hues is evident in the floors and furniture with a reserved, deep monochromatic palette which surprises the viewer as it envelops the brightness and the light. Despite the apartment being almost completely exposed on all its sides, the external urban environment blends with the interior in an organic, restrained fashion, without threatening the user's serenity. ■